Hz. Meryem Ve Oğlu İsa Mesih
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 16 2021 10:35:47

Hz. Meryem Ve Oğlu İsa Mesih
بِسْمِ اللهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ
وَجَعَلْنَا
ابْنَ
مَرْيَمَ
وَاُمَّهُ
اَيَةً
وَاَوَيْنَاهُمَآ اِلَى
رَبْوَةٍ
ذَاتِ
قَرَارٍ
وَمَعِينٍ "Meryem oğlu İsa'yı ve annesini büyük bir mucize kıldık ve her ikisini de oturmaya elverişli, akarsulu yüksek bir yere yerleştirdik." (Mü'minûn, 23/50) Hz. Meryem, insanlık tarihinin en önemli sembol şahsiyetlerinden biridir. O, iffetin, dindarlığın, hanımefendiliğin, sabrın, tahammülün ve anneliğin simgesidir. Hz. Meryem’in annesi, Meryem daha doğmadan onu kayıtsız şartsız Allah’a adamıştı اِذْ
قَالَتِ
امْرَاَةُ
عِمْرَانَ
رَبِّ اِنِّى
نَذَرْتُ
لَكَ مَا فِى
بَطْنِى
مُحَرَّرًا
فَتَقَبَّلْ
مِنِّى
اِنَّكَ
اَنْتَ
السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ
“Hani, İmran’ın karısı, “Rabbim! Karnımdaki çocuğu sırf sana hizmet etmek üzere adadım. Benden kabul et. Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin” demişti.” (Âl-i İmrân, 3/35). O dönemde Kudüs’teki tapınakta ibadet ile dolu bir hayat yaşamaları için erkek çocukların Allah’a adanması bir âdetti. Fakat Meryem’in annesi Hanna ne bilecekti ki, karnında taşıdığı yavru, bir kız çocuğu idi
فَلَمَّا
وَضَعَتْهَا
قَالَتْ

رَبِّ اِنِّى
وَضَعْتُهَآ
اُنْثَى
وَاللهُ
اَعْلَمُ
بِمَا
وَضَعَتْ
وَلَيْسَ
الذَّكَرُ
كَاْلاُنْثَ&#16
09; وَاِنِّى
سَمَّيْتُهَ&#15
75; مَرْيَمَ
وَاِنِّى
اُعِيذُهَا
بِكَ
وَذُرِّيَّت&#16
14;هَا مِنَ
الشَّيْطَان&#16
16; الرَّجِيمِ
“Onu doğurunca, “Rabbim!” dedi, “Onu kız doğurdum.” -Oysa Allah, onun ne doğurduğunu daha iyi bilir-“Erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Onu ve soyunu kovulmuş şeytandan senin korumana bırakıyorum.” (Âl-i İmrân, 3/36). Allah bu güzel adağı kabul edip onu teyzesinin kocası Zekeriya’nın himayesinde tıpkı nadide bir çiçek gibi yetiştirdi
فَتَقَبَّلَ&#16
07;َا رَبُّهَا
بِقَبُولٍ
حَسَنٍ
وَاَنْبَتَه&#16
14;ا نَبَاتاً
حَسَنًا
وَكَفَّلَهَ&#15
75; زَكَرِيَّا
كُلَّمَا
دَخَلَ
عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا
الْمِحْرَاب&#16
14; وَجَدَ
عِنْدَهَا
رِزْقًا
قَالَ
يَامَرْيَمُ
اَنّىَ لَكِ
هَذَا
قَالَتْ هُوَ
مِنْ عِنْدِ

اللهِ اِنَّ
اللهَ
يَرْزُقُ
مَنْ يَشَاءُ
بِغَيْرِ
حِسَابٍ “Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir şekilde kabul buyurdu ve onu güzel bir şekilde yetiştirdi. Zekeriya’yı da onun bakımıyla görevlendirdi. Zekeriya, onun bulunduğu bölmeye her girişinde yanında bir yiyecek bulurdu. “Meryem! Bu sana nereden geldi?” derdi. O da “Bu, Allah katından” diye cevap verirdi. Zira Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (Âl-i İmrân, 3/37). Zekeriya tapınakta küçük çocuk için, ancak merdivenle ulaşılabilen bir mihrap inşa etmişti (Taberî, el-Câmî, III, 246). O, ne zaman Hz. Meryem’in yanına, mihraba girse Meryem’in yanında yiyecek bulurdu. Çünkü Allah’ın hesapsız rızkı Hz. Meryem’e lütuf olarak geliyordu (Âl-i İmrân, 3/37). İffet ve dindarlığın, şahsında toplandığı hanımefendi, evli değildi. Fakat bir gün Allah’ın emriyle Melek Cebrail, hiç evlenmemiş olan bu hanıma Allah’ın ruhunu üfledi
قَالَتْ
اِنِّى
اَعُوذُ
بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ اِنْ
كُنْتَ
تَقِيًّا
            “Meryem, “Senden, Rahmân’a sığınırım. Eğer Allah’tan çekinen biri isen (bana kötülük etme)” dedi.” (Meryem, 19/18)
قَالَ
اِنَّمَا
اَنَا
رَسُولُ
رَبِّكِ
لاَهَبَ لَكِ
غُلاَمًا
زَكِيًّا “Cebrail, “Ben ancak Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir çocuk bağışlamak için gönderildim” dedi.” (Meryem, 19/19)
قَالَتْ
اَنَّى
يَكُونُ لِى
غُلاَمٌ
وَلَمْ
يَمْسَسْنِى
بَشَرٌ
وَلَمْ
اَكُنْ
بَغِيًّا “Meryem, “Bana hiçbir insan dokunmadığı ve iffetsiz bir kadın olmadığım hâlde, benim

nasıl çocuğum olabilir?” dedi.” (Meryem, 19/20)
قَالَ
كَذَلِكِ
قَالَ
رَبُّكِ هُوَ
عَلَىَّ
هَيِّنٌ
وَلِنَجْعَلَهُ اَيَةً
لِلنَّاسِ
وَرَحْمَةً
مِنَّا
وَكَانَ
اَمْرًا
مَقْضِيًّا
“Cebrail, “Evet, öyle. Rabbin diyor ki: O benim için çok kolaydır. Onu insanlara bir mucize, katımızdan bir rahmet kılmak için böyle takdir ettik. Bu, zaten (ezelde) hükme bağlanmış bir iştir” dedi.” (Meryem, 19/21)
فَحَمَلَتْهُ
فَانْتَبَذَتْ بِهِ
مَكَانًا
قَصِيًّا “Böylece Meryem, çocuğa gebe kaldı ve onunla uzak bir yere çekildi.” (Meryem, 19/22) İmran’ın kızı Meryem, artık Allah’ın kelimesine, mucize çocuğa hamileydi. Bu çocuk, tıpkı atası Âdem gibi harikulade olarak babasız dünyaya gelecekti
اِنَّ مَثَلَ
عِيسَى
عِنْدَ اللهِ
كَمَثَلِ
اَدَمَ
خَلَقَهُ
مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ قَالَ
لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ
“Şüphesiz Allah katında (yaratılışları bakımından) İsa’nın durumu, Âdem’in durumu gibidir: Onu topraktan yarattı. Sonra ona “ol” dedi. O da hemen oluverdi.” (Âl-i İmrân, 3/59). Artık İsa Peygamber, dünyayı aydınlatmaya geliyordu. Kral Agustus’tan sonraki kırk ikinci yılda, Julius Sezar’ın Roma imparatoru olduğu dönemde, İsa Mesih, Filistin’de Beytüllahim (Bethlehem)’de dünyaya geldi (Nesaî, “Salat",1). Bazıları Hz. Meryem’i iffetsizlikle suçladı
وَبِكُفْرِهِمْ
وَقَوْلِهِمْ عَلَى

مَرْيَمَ
بُهْتَانًا
عَظِيمًا “Bir de
inkârlarından ve Meryem’e büyük bir iftira atmalarından…”
(Nisâ, 4/156). Nasıl olur da, babasız bir çocuk dünyaya gelirdi ki? Ağaç
tohumsuz olur muydu? Bulut olmadan yağmur yağar mıydı? Olmazdı işte! Allah’ın
yeryüzünde kılı kırk yaran tabiat kanunları vardır, elbette! Fakat Allah bazen tabiat
kanunlarının dışında iş yapar. Buna da mucize denir. İsa Mesih’in doğumu da, Salih
Peygamber’in kayadan çıkan devesi gibi, Musa Peygamber’in yılana
dönüşen asası gibi, Efendimiz Muhammed aleyhisselâmın İsrâ’sı
gibi bir mucizeydi. Ne yazık ki, maddeci düşüncenin etkisi altında olan çoğu
insan mucizeleri kavrayamaz. Tüm kadınların örnek almaları gereken iffet timsali,
adanmış kadın, iftiralara karşı sabretti. İftiracılara kundaktaki çocuğu gösterdi. İsa
Peygamber, daha bebekken onlarla konuştu, peygamberliğini yüzlerine haykırdı
وَيُكَلِّمُ
النَّاسَ فِى
الْمَهْدِ
وَكَهْلاً
وَمِنَ
الصَّالِحِي&#16
06;َ   “O, beşikte de, yetişkin çağında da insanlarla konuşacak,
salihlerden olacaktır.” (Âl-i İmrân, 3/46) اِذْ
قَالَ اللهُ
يَاعِيسَى
ابْنَ
مَرْيَمَ
اذْكُرْ
نِعْمَتِى
عَلَيْكَ
وَعَلى
وَالِدَتِكَ
اِذْ
اَيَّدْتُّك&#16
14; بِرُوحِ
الْقُدُسِ
تُكَلِّمُ
النَّاسَ فِى
الْمَهْدِ
وَكَهْلاً
وَاِذْ
عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَ&#15
77;َ
وَالتَّوْرَ&#16
10;ةَ
وَاْلاِنْجِ&#16
10;لَ وَاِذْ

تَخْلُقُ
مِنَ
الطِّينِ
كَهَيْئَةِ
الطَّيْرِ
بِاِذْنِى
فَتَنْفُخُ
فِيهَا
فَتَكُونُ
طَيْرًا
بِاِذْنِى
وَتُبْرِئُ
اْلاَكْمَهَ
وَاْلاَبْرَ&#15
89;َ بِاِذْنِى
وَاِذْ
تُخْرِجُ
الْمَوْتَى
بِاِذْنِى
وَاِذْ
كَفَفْتُ
بَنِى
اِسْرَائِيل&#16
14; عَنْكَ اِذْ
جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّن&#16
14;اتِ فَقَالَ
الَّذِينَ
كَفَرُوا
مِنْهُمْ
اِنْ هَذَا
اِلاَّ
سِحْرٌ
مُبِينٌ “ O gün Allah, şöyle diyecek: “Ey Meryem oğlu İsa! Senin üzerindeki ve annen üzerindeki nimetimi düşün. Hani, seni Ruhu’l-Kudüs (Cebrail) ile desteklemiştim. Beşikte iken de, yetişkin iken de insanlara konuşuyordun. Hani, sana kitabı, hikmeti, Tevrat’ı, İncil’i de öğretmiştim. Hani iznimle çamurdan kuş şekline benzer bir şey yapıyordun da içine üflüyordun, benim iznimle hemen bir kuş oluyordu. Yine benim iznimle doğuştan körü ve alacalıyı iyileştiriyordun. Hani benim iznimle ölüleri de (hayata) çıkarıyordun. Hani sen, İsrailoğullarına açık mucizeler getirdiğin zaman, ben seni onlardan kurtarmıştım da onlardan inkâr edenler, “Bu, ancak açık bir büyüdür” demişlerdi.” (Mâide, 5/110). Roma, o dönemde putperestti. İsa Peygamber, Allah’ın birliğini insanlara anlatmak üzere gönderilmişti ve bu görevi yerine getirirken, her peygamber gibi eziyet ve işkenceye maruz kaldı. Bir avuç insan O’na inandı فَلَمَّآ
اَحَسَّ

عِيسَى
مِنْهُمُ
الْكُفْرَ
قَالَ مَنْ
اَنْصَارِى
اِلَى اللهِ
قَالَ
الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
اَنْصَارُ
اللهِ
اَمَنَّا
بِاللهِ
وَاشْهَدْ
بِاَنَّا
مُسْلِمُونَ
“İsa, onların inkârlarını sezince, “Allah yolunda yardımcılarım kim?” dedi. Havariler, “Biziz Allah yolunun yardımcıları. Allah’a iman ettik. Şahit ol, biz müslümanlarız” dediler.” (Âl-i İmrân, 3/52).
رَبَّنَآ
اَمَنَّا
بِمَآ
اَنْزَلْتَ
وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ “Rabbimiz! Senin indirdiğine iman ettik ve Peygamber’e uyduk. Artık bizi (hakikate) şahitlik edenlerle beraber yaz.” (Âl-i İmrân, 3/53).
İnançsızlara göre, O’nu susturmanın en iyi yolu öldürmekti. Denediler de bunu. Fakat Allah onları şaşırttı ve İsa Peygamber diye çarmıha bir başkasını astılar
وَقَوْلِهِمْ اِنَّا
قَتَلْنَا
الْمَسِيحَ
عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ
رَسُولَ
اللهِ وَمَا
قَتَلُوهُ
وَمَا
صَلَبُوهُ
وَلَكِنْ
شُبِّهَ
لَهُمْ
وَاِنَّ

الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا
فِيهِ لَفِى
شَكٍّ مِنْهُ
مَا لَهُمْ
بِهِ مِنْ
عِلْمٍ
اِلاَّ
اتِّبَاعَ
الظَّنِّ
وَمَا
قَتَلُوهُ
يَقِينًا “Ve `Biz Allah'ın resulü Meryemoğlu İsa Mesihi öldürdük' demelerinden ötürü. Oysa O'nu ne öldürdüler ne de çarmıha gerdiler. Fakat kendilerine öyle göründü. Onun hakkında anlaşmazlığa düşenler bu konuda tam bir kuşku içindedirler, bu konudaki bilgileri sadece sanıya uymaktan ibarettir. Yoksa onu kesinlikle öldürmediler.” (Nisâ, 4/157). Allah, bir mucizeyle bu dünyaya gönderdiği Peygamberini yine bir mucizeyle çekip almıştı, katına بَلْ
رَفَعَهُ
اللهُ
اِلَيْهِ
وَكَانَ
اللهُ
عَزِيزًا
حَكِيمًا “Fakat Allah onu kendisine yükseltmiştir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.” (Nisâ, 4/158). Başı mucize, sonu mucize Resul, insanlığa İncil’i, Müjdeyi armağan ederek çekilmişti, Allah katına. Fakat insanlar rahat durmadılar. Kutsal kitaplar hidayet bulmak için değil de, birilerinin maddî çıkarlarına hizmet etmek için gönderilmiş gibi, tahrife koyuldular İncil’i! Oysa İncil, kendi gibi bir müjde olan iki kitabı tasdik ediyordu. Kendinden önceki Tevrat’ı ve kendinden sonraki Kur’an’ı.
وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَىَّ مِنَ
التَّوْرَيةِ وَلاُحِلَّ
لَكُمْ
بَعْضَ
الَّذِى
حُرِّمَ
عَلَيْكُمْ
وَجِئْتُكُمْ بِاَيَةٍ
مِنْ
رَبِّكُمْ

فَاتَّقُوا
اللهَ
وَاَطِيعُون&#16
16; “Benden önce gelen Tevrat’ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan
bazı şeyleri helâl kılmak için gönderildim ve Rabbiniz tarafından size bir mucize
de getirdim. Artık Allah’a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.” (Âl-i
İmrân, 3/50). Üstelik İncil, Adı Ahmed olan bir Peygamberin geleceği haberini vererek,
insanlığa verilebilecek en büyük müjdeyi veriyordu.
وَاِذْ قَالَ
عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ
يَابَنِى
اِسْرَآئِيل&#16
14; اِنِّى
رَسُولُ
اللهِ
اِلَيْكُمْ
مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ
يَدَىَّ مِنَ
التَّوْرَية&#16
16;
وَمُبَشِّرً&#15
75; بِرَسُولٍ
يَأْتِى مِنْ
بَعْدِى
اسْمُهُ
اَحْمَدُ
فَلَمَّا
جَآءَ هُمْ
بِالْبَيِّن&#16
14;اتِ قَالُوا
هَذَا سِحْرٌ
مُبِينٌ “Hani, Meryem oğlu İsa,
“Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ben, Allah’ın size, benden önce gelen
Tevrat’ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, Ahmed adında bir peygamberi
müjdeleyici (olarak gönderdiği) peygamberiyim” demişti. Fakat (İsa) onlara
apaçık mucizeleri getirince, “Bu, apaçık bir sihirdir” dediler.”
(Sâff, 61/6). Pek çok kişi ya İsa Mesih’e hiç inanmadı ya da onun tebliğ
ettiği Allah’ın birliği inancını çarpıtarak, ‘Allah üçtür’
iddiasında bulundu. İsa Peygamber’in babasız do-ğuşunu anlayamadılar ve ‘İsa,
Allah’ın oğludur’ dediler
يَآاَهْلَ
الْكِتَابِ
لاَ تَغْلُوا
فِى
دِينِكُمْ
وَلاَ

تَقُولُوا
عَلَى اللهِ
اِلاَّ
الْحَقَّ
اِنَّمَا
الْمَسِيحُ
عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ
رَسُولُ
اللهِ
وَكَلِمَتُه&#16
15; اَلْقَيهَا
اِلَى
مَرْيَمَ
وَرُوحٌ
مِنْهُ
فَاَمِنُوا
بِاللهِ
وَرُسُلِهِ
وَلاَ
تَقُولُوا
ثَلاَثَةٌ
اِنْتَهُوا
خَيْرًا
لَكُمْ
اِنَّمَا
اللهُ اِلَهٌ
وَاحِدٌ
سُبْحَانَهُ
اَنْ يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ
لَهُ مَا فِى
السَّمَوَات&#16
16; وَمَا فِى
اْلاَرْضِ
وَكَفَى
بِاللهِ
وَكِيلاً “Ey Kitab ehli! Dininizde sınırları aşmayın ve Allah hakkında ancak hakkı söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih, ancak Allah’ın peygamberi, Meryem’e ulaştırdığı (emriyle onda var ettiği) kelimesi ve kendisinden bir ruhtur. Öyleyse Allah’a ve peygamberlerine iman edin, “(Allah) üçtür” demeyin. Kendi iyiliğiniz için buna son verin. Allah, ancak bir tek ilâhtır. O, çocuk sahibi olmaktan uzaktır. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O’nundur. Vekil olarak Allah yeter.” (Nisâ, 4/171)
لَقَدْ
كَفَرَ
الَّذِينَ
قَالُوا

اِنَّ اللهَ
هُوَ
الْمَسِيحُ
ابْنُ
مَرْيَمَ
وَقَالَ
الْمَسِيحُ
يَابَنِى
اِسْرَائِيل&#16
14; اعْبُدُوا
اللهَ رَبِّى
وَرَبَّكُمْ
اِنَّهُ مَنْ
يُشْرِكْ
بِاللهِ
فَقَدْ
حَرَّمَ
اللهُ
عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ
وَمَأْوَيهُ
النَّارُ
وَمَا
لِلظَّالِمِ&#16
10;نَ مِنْ
اَنْصَارٍ “Andolsun, “Allah, Meryem oğlu Mesih’tir” diyenler kesinlikle kâfir oldu. Oysa Mesih şöyle demişti: “Ey İsrailoğulları! Yalnız, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin. Kim Allah’a ortak koşarsa, artık, Allah ona cenneti muhakkak haram kılmıştır. Onun barınağı da ateştir. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.” (Mâide, 5/72)
اِتَّخَذُوا
اَحْبَارَهُ&#16
05;ْ
وَرُهْبَانَ&#16
07;ُمْ
اَرْبَابًا
مِنْ دُونِ
اللهِ
وَالْمَسِيح&#16
14; ابْنَ
مَرْيَمَ
وَمَا
اُمِرُوا
اِلاَّ
لِيَعْبُدُو&#15
75; اِلَهًا
وَاحِدًا لاَ

اِلَهَ
اِلاَّ هُوَ
سُبْحَانَهُ
عَمَّا
يُشْرِكُونَ
“(Yahudiler) Allah’ı bırakıp, hahamlarını; (hıristiyanlar ise) rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih’i rab edindiler. Oysa, bunlar da ancak, bir olan Allah’a ibadet etmekle emrolunmuşlardır. O’ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O, onların ortak koştukları her şeyden uzaktır.” (Tevbe, 9/31). Oysa Hz. İsa, Allah’ın kulu ve peygamberidir ve Allah her şeyden yücedir. İsa Peygamber insanlardan Allah’a inanmalarını, O’na kulluk etmelerini istemişti
وَلَمَّا
جَآءَ عِيسَى
بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ
قَدْ
جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَةِ
وَلاُبَيِّنَ لَكُمْ
بَعْضَ
الَّذِى
تَخْتَلِفُونَ فِيهِ
فَاتَّقُوا
اللهَ
وَاَطِيعُونِ “İsa, apaçık mucizeleri getirdiği zaman şöyle demişti: “Ben size hikmeti getirdim ve hakkında ayrılığa düştüğünüz şeylerden bir kısmını size açıklamak için geldim. Öyle ise, Allah’a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.” (Zuhruf, 43/63). اِنَّ
اللهَ هُوَ
رَبِّى
وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هَذَا
صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ
“Şüphesiz Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O’na kulluk edin, işte bu doğru bir yoldur.” (Zuhruf, 43/64). Ve İsa Peygamber, (Allah) bana, anneme iyi davranmamı emretti. Beni bedbaht ve zorba kılmadı’ demişti.
وَبَرًّا
بِوَالِدَتِى وَلَمْ
يَجْعَلْنِى
جَبَّارًا
شَقِيًّا “Beni anama saygılı

kıldı. Beni azgın bir zorba kılmadı.” (Meryem, 19/32) Hiçbir peygamber Allah’ın emirlerini bildirme bakımından diğerinden farklı değildir. Fark sadece uygulamadaki bazı ayrıntılarda olabilir. İsa Peygamber de kutlu peygamberlik zincirinin en güzide halkalarından biridir. O, dünyaya adalet, barış, huzur ve imanı armağan etmek istedi. Ona reva görülen, ateşe atıldığında atası İbrahim Peygambere reva görülenle ya da son peygamber Muhammed (s.a.s)’e karşı yapılan eziyetlerle aynıdır. Annesi Hz. Meryem’e yapılan iftiranın Hz. Aişe’ye yapılan iftirayla aynı olduğu gibi. Yollarına gül sermek gereken bu kutlu peygamberlerin yollarına diken serpildi. Karşılarında saygıyla eğilip hayırla anılması gereken anneler incitildi. İnsanlık tarihi bu tür zorbalıklarla doludur. İnsan suretinde olan, fakat ruhî melekelerini yitirmiş insanlar, peygamberlere, Peygamber eşlerine, Peygamber hanımlarına iftira ederken, aslında kendilerine verilen müjdeyi, başlarına gelecek azapla değiştirdiklerinin farkında olsalardı, aynı şeyi yaparlar mıydı? İnsanlık, İsa Peygamber’den Allah’ın birliğini, anneye nezaketi, vefayı ve sabrı öğrendi. Dünyanın en büyük imparatorluğu size karşı da olsa, Allah’a sığınıldığında en güçlünün siz olduğunu öğretti. Ve Allah istemedikçe kimsenin canının alınamayacağını! İsa Peygamber beşikte konuştuğu gibi, bir ibret vesikası olarak, sanki hâlâ bizimle konuşuyor. Çünkü o, Allah’ın kelimesi!
وَالَّتِى
اَحْصَنَتْ
فَرْجَهَا
فَنَفَخْنَا
فِيهَا مِنْ
رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا
وَابْنَهَآ
اَيَةً
لِلْعَالَمِينَ “Irzını korumuş olan kadını da (Meryem’i de) hatırla. Ona ruhumuzdan üflemiştik. Kendisini de, oğlunu da âlemlere (kudretimizi gösteren) birer delil yapmıştık.” (Enbiyâ, 21/91). Kur’an’ın tüm insanlığa verdiği mesajı bir daha hatırlayalım: قُلْ
يَآاَهْلَ
الْكِتَابِ
تَعَالَوْا
اِلَى
كَلِمَةٍ
سَوَآءٍ
بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ اَلاَّ
نَعْبُدَ
اِلاَّ اللهَ
وَلاَ
نُشْرِكَ
بِهِ شَيْئًا
وَلاَ

يَتَّخِذَ
بَعْضُنَا
بَعْضًا
اَرْبَابًا
مِنْ دُونِ
اللهِ فَاِنْ
تَوَلَّوْا
فَقُولُوا
اشْهَدُوا
بِاَنَّا
مُسْلِمُونَ
“De ki ‘Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin: Yalnız Allah’a ibadet edelim. Ona hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah’ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilah edinmesin.’ Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: ‘Şahit olun, biz Müslümanlarız.’” (Âl-i İmrân, 3/64) O halde, selam olsun İsa Peygamber’e! Selam olsun Musa Peygamber’e! Ve selam olsun sevgililer sevgilisi Muhammed’e!   Doç. Dr. Soner GÜNDÜZÖZ

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler